

Sygn. akt KIO 2044/11

WYROK

z dnia 6 października 2011 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Magdalena Grabarczyk

Protokolant: Małgorzata Wilim

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 października 2011 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 22 września 2011 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: IT.expert spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie (pełnomocnik), Novell spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie, w postępowaniu prowadzonym przez Mazowiecki Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia w Warszawie

przy udziale wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia NEWIND Grupa Apator spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością we Wrocławiu oraz Macieja Dąbrowskiego, Katarzynę Maksymiuk-Dąbrowską prowadzących działalność pod firmą Euler s.c. Maciej Dąbrowski, Katarzyna Maksymiuk-Dąbrowska w Warszawie zgłaszających swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. oddala odwołanie;

2. kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia IT.expert spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie (pełnomocnik), Novell spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia IT.expert spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie (pełnomocnik), Novell spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie tytułem wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający - Narodowy Fundusz Zdrowia Mazowiecki Oddział Wojewódzki w Warszawie - prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm., dalej jako: „ustawa” lub „Pzp”), postępowanie o udzielenie zamówienia, którego przedmiotem jest dostawa i wdrożenie systemów do obsługi zarządzania tożsamością oraz pojedynczego logowania.

Ogłoszenie o zamówieniu opublikowane zostało w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 16 lipca 2011 r., pod numerem 2011/S 135-224496.

12 września 2011 r. zamawiający przesłał informację o wynikach postępowania. Zamawiający uznał za najkorzystniejszą ofertę złożoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Newind Grupa Apator Sp. z o.o. we Wrocławiu i Maciej Dąbrowski, Katarzyna Maksymiuk-Dąbrowska prowadzących działalność pod firmą Euler s .c. Maciej Dąbrowski Katarzyna Maksymiuk-Dąbrowska w Warszawie (dalej jako: „Konsorcjum Newind”), jako drugą w kolejności zamawiający ocenił ofertę złożoną przez B3 System S.A. w Warszawie.

Zamawiający odrzucił ofertę złożoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia IT.expert Sp. z o.o. w Warszawie oraz Novell Sp. z o. o. w Warszawie na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, którzy złożyli ofertę z najniższą ceną (stanowiącą jedyne kryterium oceny ofert). Wskazał w uzasadnieniu, że obowiązkiem wykonawcy wynikającym z pkt 3 ppkt 6 specyfikacji istotnych warunków zamówienia (dalej również jako: „specyfikacja”) było złożenie „Opisu przedmiotu zamówienia – formularza oświadczenia w sprawie parametrów technicznych”- załącznik Nr 1 do specyfikacji. Zamawiający wskazał, że wprawdzie wykonawca mógł złożyć ofertę na własnych formularzach, jednak ich treść musi być zgodna z formularzami załączonymi do specyfikacji – nie może budzić wątpliwości, co do spełniania wymagań zawartych w załączniku Nr 1. Podniósł, że złożony przez wykonawców „Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia” (str. 8-19 oferty), stanowiący opracowanie własne wykonawcy, nie zawiera szczegółowo wskazanych informacji o spełnianiu przez oferowany przedmiot zamówienia wymagań określonych w specyfikacji.

Wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia IT.expert Sp. z o.o. w Warszawie oraz Novell sp. z o. o. w Warszawie wnieśli odwołanie zachowując termin ustawowy oraz obowiązek przekazania zamawiającemu kopii odwołania.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

1. art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp przez odrzucenie oferty odwołującego, pomimo, że jej treść odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia;
2. art. 26 ust. 3 Pzp przez zaniechanie wezwania odwołującego do uzupełnienia dokumentów, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy;
3. art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy przez zaniechanie odrzucenia oferty Konsorcjum Newind oraz B3 System S.A. pomimo, że treść oferty Konsorcjum Newind oraz oferty B3 System S.A. nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, a w konsekwencji
4. art. 7 ust. 1 Pzp przez prowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania oraz nakazanie zamawiającemu:

1. unieważnienie czynności polegającej na odrzuceniu oferty odwołującego;
2. unieważnienie czynności polegającej na wyborze oferty Konsorcjum Newind;
3. wezwania odwołującego do uzupełnienia oświadczeń potwierdzających spełnienie przez oferowane dostawy i usługi wymagań określonych przez zamawiającego;
4. odrzucenie oferty Konsorcjum Newind oraz oferty B3System S.A. na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp,
5. przeprowadzenie ponownej oceny ofert z uwzględnieniem oferty odwołującego i z pominięciem ofert Konsorcjum Newind oraz B3System S.A.,
6. obciążenie zamawiającego kosztami postępowania odwoławczego.

Odwołujący podniósł, że omyłkowo zaniechał załączenia do oferty podpisanego formularza stanowiącego Załącznik nr 1 do specyfikacji, traktując opis przedmiotu zamówienia zamieszczony w tym formularzu jako integralną część specyfikacji, która ze swej istoty nie może być kwestionowana lub modyfikowana przez wykonawcę ubiegającego się o udzielenie zamówienia. Wskazał, że zaakceptował wszystkie wymagania zawarte w Załączniku nr 1 (przez złożenie oświadczeń wskazanych w pkt 4 i 6 oferty), natomiast do oferty załączył dodatkowe dokumenty, które mają charakter komplementarny i kompatybilny w stosunku do opisu przedmiotu zamówienia, uszczegóławiając sposób realizacji poszczególnych elementów przedmiotu zamówienia. Oświadczył, że opis zawarty w ofercie odwołującego wraz z opisem zawartym w załączniku nr 1 do specyfikacji, stanowią integralną całość, a potraktowanie obu opisów jako dwóch odrębnych rozwiązań informatycznych jest technicznie niemożliwe.

Odwołujący powołał art. 26 ust. 3 Pzp, wskazał, że nie ma on charakteru dyspozytywnego - nie przyznaje zamawiającemu prawa wyboru w zakresie wezwania wykonawców w okolicznościach w nim określonych. Obowiązek zamawiającego dotyczy wszystkich dokumentów i oświadczeń, o których mowa w art. 25 ust. 1 Pzp, a skoro „opis” wskazany został w § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2009 r. w sprawie

rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy, oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane (Dz. U. Nr 226 poz. 1817), to zaniechanie obowiązku wezwania odwołującego do jego uzupełnienia stanowi rażąco naruszenie przepisów ustawy. Odwołujący ocenił, że podjęcie próby samodzielnego uzupełnienia załącznika nr 1 (pismem z 7 września 2011r.) powinno przynajmniej skłonić zamawiającego do wszczęcia postępowania wyjaśniającego w trybie art. 87 ust. 1 Pzp.

Uzasadniając stanowisko wobec oferty Konsorcjum Newind odwołujący zarzucił, że oferowany przedmiot zamówienia jest niezgodny z wymaganiami zamawiającego określonymi w specyfikacji oraz doprecyzowanymi w odpowiedziach na pytania z dnia 8 sierpnia 2011 r. znak: WAG/SZP-2910-9/2011. Podniósł, że uwzględniając odpowiedź na pytanie 14 zamawiający wymagał dostarczenia gotowych konektorów wskazanych w tabeli zamieszczonej na str. 18-19 specyfikacji i udzielenia licencji na konektory (tabela Wykaz aplikacji integrowanych w ramach IDM zamieszczona w specyfikacji str. 15). Wskazał, że zaproponowany przez Konsorcjum Newind na stronie 038 oferty - Identity Manager Connector - UNIX - obsługuje szereg systemów opartych o systemy operacyjne z rodziny UNIX, natomiast nie jest wystarczający do obsługi systemów opartych o IBM i50S (dawniej IBM AS/400) wymienionych przez zamawiającego na stronie 15 i 18-19 specyfikacji. Zarzucił, że w zakresie gotowych konektorów do Baz Danych, Konsorcjum Newind w ogóle nie przewidziało dostarczenia gotowego rozwiązania dostępnego u producenta oprogramowania, a jedynie w zakresie integrowanych aplikacji zaproponowało wytworzenie rozwiązania niestandardowego „Adapter przygotowanego przez programistów (dostęp przez JDBC)”. Nadto odwołujący podniósł, że przy uwzględnieniu udzielonej odpowiedzi nr 7 (gdzie Zamawiaczy wymagał dwóch serwerów wirtualnych każdy z czterema jednodzeniowymi procesorami) minimalna liczba licencji bazodanowych powinna wynosić cztery, a w ofercie Konsorcjum Newind jest przewidziana tylko jedna licencja. Wskazał, że Oracle w informacji na swojej stronie internetowej nie dopuszcza miękkiego partycjonowania w celu ograniczenia liczby licencji.

Popierając zarzut zaniechania odrzucenia oferty B3 System S.A. odwołujący zarzucił, że opisany przez wykonawcę na str. 16 oferty stopień integracji w projekcie aplikacji jest niezgodny z wymaganiem opisanym w specyfikacji na stronie 15, gdzie zamawiający wymagał, aby aplikacje eSod i Help Desk były obsługiwane w sposób opisany w definicji „Zakładanie uprawnień przez aplikacje”, która zakłada w pełni automatyczną obsługę integrowanego systemu, bez konieczności ingerencji człowieka, natomiast zgodnie z propozycją firmy B3 System S.A. integracja np. z aplikacją eSod odbywa się na zasadzie, w której „[...]ostatnim etapem jest szczegółowa informacja do administratora eSod o konieczności dokonania zmian”. Zaproponowanie takiego stopnia integracji jest zgodne ze sposobem „Inwentaryzacja uprawnień potwierdzanie w systemie HELP DESK założenia

uprawnień" opisanym przez zamawiającego na stronie 15, w którym ostatnią czynność, nadania uprawnień, wykonuje administrator integrowanej w ramach projektu aplikacji, natomiast nie jest zgodne z wymaganiem zamawiającego w stosunku do tych aplikacji.

Za niezrozumiałe i naruszające art. 7 ust. 1 Pzp uznał odwołujący, iż zamawiający, dysponując trzema ofertami, z których każda zawierała błędy lub niejasności, odrzucił jedynie ofertę odwołującego, pominiawszy zupełnie oczywiste wady pozostałych ofert.

Konsorcjum Newind przystąpiło do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego, zachowując termin ustawowy oraz obowiązek przekazania kopii przystąpienia zamawiającemu i odwołującemu. Przystępujący wniósł o oddalenie odwołania.

Izba ustaliła, że odwołanie nie podlega odrzuceniu i przeprowadziła rozprawę, podczas której odwołujący i przystępujący podtrzymali dotychczasowe stanowiska, a zamawiający wnosił o oddalenie odwołania.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Odwołujący jest uprawniony do wniesienia odwołania zgodnie z art. 179 ust. 1 Pzp. Jest wykonawcą, który złożył ofertę i ma interes w uzyskaniu danego zamówienia. Zarzucane zamawiającemu naruszenia przepisów powodują, że odwołujący może ponieść szkodę w postaci utraty możliwości uznania jego oferty za najkorzystniejszą, a co za tym idzie utraty spodziewanych korzyści związanych z zawarciem i wykonaniem umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Izba nie podzieliła poglądów zawartych w powołanych przez przystępującego orzeczeniach Izby z 4 maja 2010 r., KIO 617/10 oraz z 31 stycznia 2011 r. KIO 99/11. Izba nie dopatrywała się podstaw ograniczenia zakresu rozpoznania odwołania wyłącznie do zarzutów wobec czynności odrzucenia oferty odwołującego i odstąpienia od merytorycznego rozpoznania zarzutów podniesionych wobec mniej korzystnych w przyjętym kryterium ceny ofert przystępującego i B3 System S.A.

Pogląd taki jest chybiony już wobec treści art. 179 ust. 1 Pzp. Przepis ten określa krąg podmiotów uprawnionych do wnoszenia środków ochrony prawnej oraz ustala warunki, jakie podmioty uprawnione winny spełniać. Treść art. 179 ust. 1 Pzp nie zawiera sformułowań pozwalających na interpretację nakazującą badanie przesłanek „interesu w uzyskaniu danego zamówienia” oraz „szkody” odrębnie w stosunku do każdego z zarzutów podniesionych przez uprawnionego wykonawcę.

Nie można też pominąć, że ustawodawca przez sformułowanie w art. 180 ust. 2 Pzp enumeratywnego katalogu czynności zamawiającego, od których przysługuje odwołanie,

ogranicza przedmiotowo możliwość wnoszenia środków ochrony prawnej jedynie w postępowaniach o wartości mniejszej, niż kwota wskazana w 11 ust. 8 Pzp. Zatem wykonawca może wnieść odwołanie wyłącznie wobec czynności wykluczenia go z postępowania lub odrzucenia jego oferty, nie może natomiast kwestionować czynności wyboru najkorzystniejszej oferty jedynie postępowaniach o wartości mniejszej, niż kwota wskazana w 11 ust. 8 Pzp. W postępowaniach wartości większej niż kwota wskazania w art. 11 ust. 8 (zatem i w badanym postępowaniu), ustawodawca nie ustalił ograniczeń o przedmiotowym charakterze, zatem dał wykonawcom możliwość kwestionowania przez wniesienie odwołania wszystkich czynności i zaniechań zamawiającego podjętych w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Prezentowana wykładnia jest spójna z poglądem ukształtowanym w orzecznictwie Izby, a opartym o zastosowanie *per analogiam* art. 187 ust. 2 Pzp, zgodnie z którym bez rozpoznania pozostawia się zarzuty, co do których zachodzą przesłanki uniemożliwiającej ich skierowanie na rozprawę.

Pozostawienie bez rozpoznania wyłącznie zarzutów, w odniesieniu do których ziściły się przesłanki odrzucenia odwołania, urzeczywistnia zasadę zawartą w art. 7 ust. 3 Pzp, nakazującą udzielenie zamówienia wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami ustawy, jest również zgodne z wyrażanym w orzecznictwie i piśmiennictwie postulatem szerokiej interpretacji art. 179 ust. 1 Pzp. Pogląd ten wskazuje na możliwość wnoszenia środków ochrony prawnej nie tylko w celu zachowania praw wykonawcy w postępowaniu, ale również w celu zapewnienia zgodności z prawem całego postępowania o udzielenie zamówienia, tak aby umowa zawarta w jego wyniku nie była obciążona wadą uzasadniającą jej unieważnienie.

Nie można też oceniać dopuszczalności rozpoznania zarzutów odwołania z perspektywy proceduralnych konsekwencji potwierdzenia zarzutów. Potwierdzenie w toku postępowania odwoławczego zarzutów podniesionych w odwołaniu obliguje zamawiającego wyłącznie do wykonania czynności nakazanych przez Izbę w wyroku. Zatem ewentualne dalsze czynności zamawiającego, wynikające z wykonania orzeczenia, pozbawione są jakiegokolwiek doniosłości dla oceny przesłanek z art. 179 ust. 1 Pzp.

Izba rozpoznała zatem wszystkie zarzuty, uznała jednak, że odwołanie podlega oddaleniu.

W pkt 3 ppkt 3 zamawiający ustalił, że szczegółowy opis przedmiotu zamówienia stanowi załącznik nr 1 do specyfikacji, natomiast w pkt 3 ppkt 6 wymagał złożenia oświadczenia o spełnianiu przez oferowany przedmiot zamówienia wymagań określonych w załączniku nr 1. Pkt 4 i 6 formularza oferty (wzór stanowi załącznik Nr 3 do specyfikacji) zawierają oświadczenia odpowiednio o akceptacji specyfikacji oraz wzoru umowy.

Odwołujący nie złożył oświadczenia wymaganego w pkt 3 ppkt 6 specyfikacji. Oświadczenia pozostałych wykonawców wskazują producenta i typ oprogramowania oraz różnią się w swojej treści zarówno między sobą, jak i w odniesieniu do literalnego brzmienia załącznika Nr 1. Przedmiotem sporu jest okoliczność, czy dopuszczalne jest uzupełnienie oświadczenia na podstawie art. 26 ust. 3 Pzp.

Analiza postanowień specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz ofert złożonych w postępowaniu doprowadziła Izbę do konstatacji, iż wbrew twierdzeniom odwołującego, oświadczenie wymagane przez zamawiającego stanowi treść oferty. Zamawiający opisał przedmiot zamówienia za pomocą wymagań funkcjonalnych wskazując w załączniku Nr 1 istotne i wymagane cechy oprogramowania. Oświadczenia składane przez wykonawców konstytuują zatem i indywidualizują treść oferowanego świadczenia, wskazują jego substrat materialny.

Uznanie oświadczenia za dokument przedmiotowy, potwierdzający zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 2 Pzp, że oferowane usługi odpowiadają wymaganiom zamawiającego, podlegający uzupełnieniu „opis”, prowadziłoby w istocie do złamania zasad określonych w art. 7 ust. 1 Pzp przez umożliwienie wykonawcy, który nie wskazał jakie oprogramowanie oferuje, lub zaoferował oprogramowanie nie spełniające wymagań zamawiającego, złożenia *de facto* nowej oferty.

Zgodnie z art. 82 ust. 1 Pzp wykonawca może złożyć jedną ofertę. Treść oferty z kolei, za wyjątkiem określonym w art. 87 ust.2 Pzp, winna pozostać niezmienna od momentu otwarcia ofert.

Należy odrzucić tezę, zgodnie z którą treść oferty stanowi wyłącznie formularz oferty. Izba wyraża pogląd, że jakkolwiek prawidłowe ustalenie, co w danym stanie faktycznym stanowi o treści oferty, może rodzić trudności, to wskazanie w ramach ewentualnego uzupełnienia oświadczenia lub dokumentu, przedmiotu świadczenia mającego inny desygnat w rzeczywistości, niż wskazany uprzednio lub wskazanie przedmiotu świadczenia po raz pierwszy, dyskwalifikuje je jako podlegające uzupełnieniu w trybie art. 26 ust. 3 Pzp.

Odwołujący nie złożył wymaganego opisu, a już z samej treści odwołania wynika, że dokument pn. „Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia”, nie stanowi dla zamawiającego wystarczającej informacji, co do wszystkich wymaganych funkcjonalności.

Izba uznała, że odwołujący złożył ofertę niezgodną z treścią specyfikacji a zamawiający prawidłowo dokonał jej odrzucenia na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp.

Wobec powyższego samodzielne uzupełnienie oświadczenia przez odwołującego nie może odnieść zamierzonego skutku. Z mocy art. 84 ust. 1 Pzp zmiany oferty można dokonać wyłącznie przed upływem terminu składania ofert, a jedyny wyjątek od tej reguły zawarty jest w art. 87 ust. 2, który nie znajduje zastosowania w sprawie.

Izba nie badała treści złożonego oświadczenia. Z uwagi na rozważania poczynione wyżej ocena ta pozbawiona jest znaczenia dla rozpoznania zarzutu. Po wtóre, badanie treści oświadczenia jest niedopuszczalne z godnie z art. 192 ust. 7 Pzp.

Izba nie może orzekać, co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu. Odwołujący podniósł zarzut naruszenia art. 26 ust. 3 Pzp wyłącznie przez zaniechanie dokonania wezwania. W konsekwencji skutkiem potwierdzenia tak sformułowanego zarzutu mogłoby być jedynie nakazanie dokonania wezwania (ew. uznanie, że samodzielne złożenie oświadczenia przez odwołującego spełnia przesłanki art. 26 ust. 3 Pzp), co w obu przypadkach powodowałoby obowiązek oceny oświadczenia przez zamawiającego.

Zarzuty wobec ofert przystępującego oraz B3 System S.A. nie znalazły potwierdzenia.

Niesporne są wymagania zamawiającego wynikające z treści specyfikacji oraz udzielonych odpowiedzi na pytania o wyjaśnienie jej treści. Przedmiotem sporu jest ocena spełniania wymagań zamawiającego przez oferty wykonawców.

Przystępujący złożył oświadczenie wymagane przez zamawiającego w pkt 3 ppkt 6 specyfikacji, kwestionowane przez odwołanie się do wymagań producenta oprogramowania – firmy Oracle.

Zgodnie z art. 190 ust. 1 Pzp strony i uczestnicy postępowania są zobowiązani wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, zatem ciężar dowodu niezgodności oferty z wymaganiami zamawiającego spoczywał w całości na odwołującym. Odwołujący tymczasem, oprócz ogólnego odesłania do wiadomości zawartych na stronach internetowych, nie powołał żadnego dowodu, ograniczając się jedynie do kwestionowania twierdzeń przystępującego.

Powołanie strony www. firmy Oracle, bez szczegółowego wskazania miejsca i treści informacji, która miałaby potwierdzać zarzut (a w razie sporządzenia informacji w języku obcym bez przedstawienia stosownego tłumaczenia) nie może być uznane za sprostanie ciężarowi dowodu.

Tymczasem przystępujący przedstawił dowody na twierdzenia przeciwne. Zgodność jego oferty z treścią specyfikacji wynika z treści oferty, w której zaoferował dwa rodzaje konektorów (strona 038 oferty) oraz rozwiązanie dedykowane indywidualnie do tego postępowania (str. 40 oferty), co było dozwolone przez zamawiającego (str. 16 specyfikacji). Nadto odwołujący przedstawił dwa oświadczenia złożone przez osoby upoważnione do reprezentacji firmy Oracle Polska Sp. z o. o. potwierdzające spełnianie przez oferowane rozwiązania wymagań zamawiającego oraz tłumaczenie stosownego fragmentu strony firmy Oracle, wskazujące procesory Intel, których współczynnik licencjonowania odpowiada oferowanej przez odwołującego jednej licencji dla serwera wirtualnego.

Izba dała wiarę przedkładanym dokumentom i uznała zarzut zaniechania odrzucenia oferty przystępującego za całkowicie chybiony.

Izba nie dopatrzyła niezgodności treści oferty B3 System Sp. z o.o. z treścią specyfikacji. Skoro możliwość ingerencji przez administratora została przez zamawiającego dopuszczona wprost na stronie 15 specyfikacji, to podnoszona przez odwołującego niezgodność z wymaganiami dotyczącymi aplikacji, może być poczytana ewentualnie za swego rodzaju sprzeczność w samych postanowieniach specyfikacji, która nie może obciążać wykonawcy.

Izba nie dopatrzyła się naruszenia art. 7 ust. 1 Pzp. Przeciwnie, to przyjęcie stanowiska odwołującego doprowadziłoby do naruszenia zasad zawartych w tym przepisie. Odwołujący z jednej strony domaga się dla siebie możliwości uzupełnienia oświadczenia o spełnianiu wymagań zawartych w załączniku Nr 1, natomiast z drugiej, zarzuca zaniechanie odrzucenia ofert konkurujących wykonawców na podstawie treści tegoż oświadczenia. W zależności od podnoszonego zarzutu dokonuje rozbieżnej kwalifikacji prawnej oświadczenia.

W tym stanie rzeczy, Izba na podstawie art. 192 ust. 1 i 2 Pzp oddaliła odwołanie, orzekając o kosztach stosownie do wyniku postępowania na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Pzp.

Przewodniczący:.....